

De Regia protect. vi oppress. appell.

572

lata fuit sententia, cuius executioni facta contra bona debitoris condemnati impedienda; alius, aliive creditores comparent, allegantes sua anterioratis, & prioritatis jura, esseque propterea praeferendos. Evitabit igitur prior hic creditor sua executionis suspensionem, & impedimentum, si offerat, & det cautionem in forma depositi in eventum succumbentiae, qua data procedet executio sua ad ultimum finem; ita dicit Scacia ubi proxime sub num. 78. idem tenet Crescent. decis. 1. alias 24. Beatt. de re script. quod dignum, & justum.

67 Ad secundam jam resolutionem deventurus; nempe, quando quis possessor alicuius rei actione reali convenitus vel etiam personali, puta, quia ipsam rem viderat, donaverat, vel promiserat, tradere, quia tunc si is eam possideat, in ejusque possessione sit, & condemnatus fuerit per sententiam, ad illam restituent dam, aut tradendam Petro, qui in contradicitorio iudicio vicit, & obtinuit, quique executorialium hujusmodi virtute executionem in condemnatum perit, si tertius compareat coram executore, & se esse dominum illius rei, vel aliuus allegat, jus legitimum habere, ex quo non ipse possidet, sed tantum condemnatus, nullo modo impedit executionem sententiae, sed ulterius procedet, & recte executor, praestita tamen prius cautione ab ipso creditore vincente, in cuius favorem executio fit, pro indemnitate possessoris condemnati, & tertii oppositoris (de restituendo rem ipsam) possessori eidem condemnato super que tunc executio sit, in casu succumbentiae, & quod ipse tertius illam evincat, ita docent Innoc. in cap. veniens 38. sub n. 1. Abb. & Cardin. Anton. de Butr. sub num. 10. vers. oppono quod non impedit, ubi, si res est ab illo possessa, contra quem agitur. Franc. de Aret. n. 19. vers. 4. addit. Felini sub nu. 7. vers. tertia conclusio, & apertius num. 9. declaratione 2. de testib. Butr. in l. a D. Pio 15. §. si super rebus, n. 5. vers. oppono, de re judic. ubi Alex. & Iff. col. penul. & fin. Bal. in marg. ad Innoc. in verbo sententia debet mandari executioni. Angel. Atet. in l. a sententia 5 sub n. 7. vers. adventas tamen, ff. de appell. Lancelot. Robert. de attent. 2. part. c. n. limit. 14. n. 9. in fin. vers. limita Marquosa, in tract. de commission. 2. part. in commissione de appell. cap. 6. n. 30. cum seqq. fol. 119. Covar. in tract. que. cap. 16. n. 2. in fin. vers. his tandem. Ozascus decis. 8. obtenta sua n. 3. vers. contrarii, de qua cautione praestanta vide etiam Cancer. var. resol. 2. part. cap. 16. a. n. 70. & seqq. fol. 140.

68 Sed hoc, quod dicimus de hujusmodi praestanta cautione per actorem vincentem, quando victus rem, ad quam tradendam condemnatus est, possidet; tunc locum habet, & procedit, quando hic tertius, qui se executioni opponit, prius egisset, & pendebat iudicium, lisque inter ipsum, & reum condemnatum, si autem antea non egisset, & nec dum lis inter ipsos pendebat, sed vel post sententiam transactam in rem judicatam, aut ceperit iudicium super ipsa re contra condemnatum movere, aut in ejusdem rei iudicatae executioni supponere, cautio praestanta non est, sed absque illa victori tradetur possesso per ipsum executorem, & ager tertius contra victorem rei venditione, vel alia actione sibi competente, ita docent Abb. in c. cum super 17. sub n. 15. vers. tunc quero de sententia & re judic. Cresc. dec. 10. alias 136. cautio sub n. 1. de sententia & re judic. Franc. de Aretin. in dicta veniens sub num. 18. vers. 4. addit. Felini. n. 8. vers. declaratio 1. de testib. de communis testatur Aretin. modo citato loco, quem referens sequitur Covar. tract. que. cap. 16. n. 2. sub vers. his tandem, quod etiam fatetur Fel. ubi proxime, n. 9. & eadem probat Imol. & Angel. Aretin. in leg. sententia 5. ff. de appell. Alex. & Iff. col. ultim. in dict. §. super rebus, sentit gloss. in dicto cap. cum super verbo interpositam insinuam, ad cuius declaracionem:

tionis terminos intellige Boërium decis. 79. breviter num. 2. idem affirmant Imol. Anton. de Butr. & Fel. in cap. cum super colum. 4. de re judic. qui text. est celebris, quem sic prefati Doctores interpretantur, & intelligent, in leg. is a quo, ff. de rei vind. in haec verba: Is a quo fundus petitus erat, ab alio ejusdem fundi nomine convenitus est; quarebatur, si alterutri eorum iustus judicis fundum restituisset, & postea secundum alterum petitorum res judicaretur, quae nadmodum non duplex darum traheret? respondi, ut priori iudex abjudicaret, cum oportere, ita fundum petitori restitui jubere, ut possessor caueret, vel satisficeret, si alter fundum evicisset, eum praestare. Hac tenus de tam celebri determinatione, quod & idem probat text. in leg. is a quo sequuntur, eodem titulo, de cuius etiam interpretatione vide Cancer. variarum resolut. 2. part. cap. 16. a. n. 70. fol. 240.

Et hujus differentiae ratio illa redditur a Doctoribus, nam quando tertius ante rem judicatam iudicium moverat cum condemnato, si traditur, ac transfertur rei possesso in alium, scilicet vincentem; absque illa cautione, oportebit, ut inchoet novum iudicium, & fabricet novam instantiam contra hunc victorem, ad novum possessorem, & quia si victus possessor non faceret, sibi præstari dictam cautionem, posset conveniri nihilominus a secundo agente, quasi dolo desistit possidere, ut ex Bart. refert, & sequitur Franciscus de Aretin. in dicto cap. veniens sub n. 18. vers. quartio addit. Felini num. 3. vers. declara primo, de testibus. Si autem ante rem judicatam non coepisset agere, nec mos visser jam iudicium, cessat haec ratio, hic timorque, quoniam omnino si ipse voluerit agere, & tem petere, tenetur instituere iudicium contra possessorem, qui talem novum victorem invenit, & sic non tenetur tibi cautio præstari, nec poterit impedit executionem, quia sua non interest, nec ejus tertii præjudicium considerable est, quia cum a quolibet possessore tenetur rem petere, & rei vindicare, eodem modo poterit illam ab uno consequi, & optinere, sicut ab illo, & sic a primo possessore, sicut a secundo, ut eleganter considererat B. in dicta lege a D. Pio, si super rebus n. 3. ff. de re judicat. Abb. consil. 3. Nitar. n. 3. in fin. tit. 3. Felini in dicto cap. veniens sub n. 9. & Achil. Personal. in tractatu de adipiscen. possess. n. 341. vers. si hereditas tom. 3. part. 2. fol. 269. ubi dicit quod si hereditas possideatur ab aliquo, qui possessor citatus ab herede, & condemnatus fuisset, & tertius non possessor, nec pariter citatus, volens impedit executionem hujusmodi, non auditur, quia sua non interest, ex quo eodem modo, quo potuisset possessionem avocare, a primo possessore, poterit, etiam illam ab herede vincenti avocare, quia semper intelligitur facta executio absque præjudicio juris tertii hujus: Ita Boërium decis. 79. breviter num. 1. But. in cap. veniens num. 1. in fin. de testibus.

Et hinc est, ut cum hic tertius, qui non possidet non possit ullo modo impedit executionem rei, quia sua non interest (licet cautio possessori condemnato in illo casu præstetur) pariter si propter hoc appellationem interponat de executore, nec est audiendum, nec deferendum, nec causat attentatum, sed ea spreta juste potest executor, ad ultraiora procedere. ut post alios resolvit Robert. de attent. 2. part. c. 12. 11. ampliatione 14. numero 10. fol. 354. Sigi mund. Scacia in tractatu de appellacione. que. 17. limitatione 6. membro 4. numero 8.

Qui Scacia n. 83. affirmit, quod licet iste tertius, etiam si sibi non præstetur cautio, quia nullum ei facit considerable præjudicium executio, & possessionis translatio, tamen si allegat possessionem transferri in diuiriorem adversarium, quod ita etiam iudici videatur, posse cogere victorem ad præstantam prædictam cautionem:

Pars IV.

Cap. VIII.

573

cautionem; tu tamen circa hujus rei examen vide quod latius determinat Covarr. in tract. que. cap. 19. n. 3. vers. quod si tertius his executionem velit impedit asserens, &c. per Baldum & Abbatem, ubi etiam in fine sequutus Chassaneum in consuetudine. Burg. rub. 5. §. 3. column. 7. at quod si tertius post latam sententiam, ante tamen executionem agat contra victimum possessor, & postea opponens se executioni sententiae, cautio præstabitur a victore.

75 Et hujus resolutionis materia tantum distat a priori, quia licet in utraque sit executio in rebus a condemnato possessor, tamen in prima resolutione sit executio in alia re, quam victimus condemnatus est, siquidem convenitus est actione personali ad certam pecuniam quantitatem debitam præstandum, & ad eam condemnatus fuit, & quia in executione non solvit, sit executio capitris pignoribus, & sic in alia re quæ nullo modo fuit deducta in iudicium, quare quilibet prætendens jus ex aliqua causa, sive possideat, sive non, est legitimus contradictor, quia hoc casu faciliter impedit executio (ut ibi diximus) at vero in nostra conclusione longè diversum contingit, si quidem executio sit in illa eadem re, quæ a principio petita fuit a possessor, sive actione reali, sive quia ipse promiserat illam, vel vendidit, vel donavit actione personali; & sic cum justiti, qui non possidet pariter illam remaneat; non suspendit executio virtute rei iudicata justæ & legitimè obtemperante.

76 Tertia hinc subsequitur explananda proposita resolutionis, quando scilicet ipsa res (in qua aliquis obtinet executoriales) in nullius sit potestate, nec tertius, qui se executioni ejus opponit, eam possidet, nec etiam alius, imo ipsa rei possesso vacans est, quo namque casu tertius compareat coram executionis executore, opponendo, & docendo de suo jure, scilicet quod cuius interfit, ipsius rei possessionem victori non tradit, omnino impedit executionem sententiae, text. est optimus in c. veniens de testibus, ita fuit originalis doctrina Innocentii in eodem c. veniens 38. sub n. 1. de testibus, valde commendata a ceteris Doctoribus, & sequuta ab Anton. de Butr. ibi num. 10. vers. oppono, qui non impedit Angel. Aret. in leg. a sententia 5. num. 7. vers. advertas tamen, ff. de appell. Covarr. in tract. q. cap. 17. sub n. 3. vers. secundus casus. Lancelot. Robert. in tract. de attent. 2. part. cap. 12. ampliat. 14. n. 14. & 15. & 56. & eundem Innocentium uti afferenteantem celebrem doctrinam, sequitur B. in leg. a D. Pio, §. si super rebus, num. 3. vers. oppono extra, de re jud. & quod Innocentius loco citato sequantur omnes, affirmat Felini in eodem cap. veniens col. 3. n. 5. ibi, tract. hic solemniter, &c. & sub n. 9. ibi. declara secundo. Cesar. Contar. in repet. leg. unic. limit. 1. n. 93. vers. proximum Cod. si de momen poss. Ab. Panormitan. in cap. cum super 17. n. 17. de sententia & re jud. & hinc etiam dicit Achil. Personal. in tract. de adipiscen. poss. n. 340. vers. vel &

77 quodque, tom. 3. part. 2. fol. 269. quod quando bona sunt vacantia, pro quorum possessione obtinenda, quis sententiam obtinuit, ex leg. fin. C. de edit. D. Adrian. executioni si tertius, qui non fuit citatus, compareat ante missionem in possessionem, & sic ante executionem sententiae, allegans docendo in continentie de suo jure, & interesse, debet audiri, ad impediendam hanc executionem, dummodo doceat de jure suo in continentie, saltem apparenter, qui si non admittatur, nec audiatur, poterit licet appellare, quod & idem dicit Zuch. in repetition. leg. fin. C. de edit. D. Adrian. à n. 378. quod licet regula sit negativa, ut is qui non possidet, nec detinet veniens ante licentiam, aut jussum de ingredientio, & immittendo aliquem in bonorum possessionem, non sit legitimus contradictor, & sic non impedit executionem, tamen fallit quando possessor esset vacans, & a nomine occupata, quia eius aliquis

82

& tradit rem præcisè, vel etiam quando promisit, se que obligavit tradere, cum clausula guarentigia, cùm ejus vigore habeatur pro condemnato; quia actio personalis non transit contra singularem possessorem, & ex ratione mox dicenda, utrumque tam de sententia lata super actione reali, quam personali, quod tertius possedit omnino impedit executionem, probat Rol. à Valle consil. 5. videtur n. 8. & seqq. l. 2. & ex Rebusfo, Negusian. Roderic. Xuar. Paz. Azev. Parlad. Duen. & aliis pluribus diximus nominatum suprà hoc capite à n. 13. vers. hinc etiam est, ut tertio possessori, &c. in prima resolutione, quos vide probat etiam Ab. Joan. And. & Felin. in cap. veniens el. 2. de testibus, & ex his quæ Flor. de Mena præst. quæst. l. 1. quæst. 5. n. 22. & 41. vide omnino quæ suprà à n. 37 vers. quod quidem eleganter pertinet; dicta reliquimus, quia huic etiam conclusioni spectant.

Cujus rei ratio est ea, cùm apud hunc tertium rei petitur possessio reperiatur, à quo nullo modo avocari potest absque citatione, intentata actione reali, vel personali adversus illum, vel etiam remedio possessorio, & prævia causæ legitima cognitione, ab eo res avocanda est. l. officium. lis qui destinavit ff. de re vind. & qua legitur & notatur, in cap. licet Episcop. de prob. l. 6. Covar. in præst. quæst. quæst. 29. sub. n. 4. vers. sed huius distinctione, ubi multa applicat, Scaccia etiam de appell. q. 17. l. 6. memb. 4. n. 59. optimè etiam Alvar. Val. in consult. 55. sub. n. 1. part. 1. eset aliter non auditum expellere à sua possessione, memoriam, C. unde vi, & l. fin. C. si per vim vel alio modo, & exactissimè per Menoch. de recuper. poss. rem. 8. & 9. Peregr. de fidelic. art. 46. Carter. decil. 55. n. 19. Craveta consil. 592. n. 128. & consil. 978. n. 18. A' dovi. consil. 48. n. 2. Marcer. l. 1. ref. 8. n. 8. M. rius Giurba decil. 96. à n. 2. ubi plura iura adducit in proposito.

Faciunt quæ Flamin. Paris. de resignat. benefic. l. 1. quæst. 10. per totam, & ideo cùm ille tertius nondum fuit vicitus ab eo, executionem impedit; cùm nondum fuit in lice citatus, nec conventus, non est in eum facienda executio, nec evocanda possessio, quoque legitimè vincatur, aliequin non fieret executio contra victimum, & condemnatum, sed contra ipsum tertium absentem, & non citatum, qui nusquam litigavit, nec vicitus fuit, contra notissimam juris regulam, quæ dicitur, rem inter alios latam, & judicatam, alii non nocere, nec per iudicium generare. Quæ ratio deducitur ex d. l. à D. Pio. §. si super rebus, cap. cum super. & cap. penult. de re jad. l. sepe, ff. eod. t. faciunt quæ diximus à princ. brjus cap. quam rationem reddit eleganter B. in §. si super rebus, n. 6. vers. oppono extra, Covar. in fin. in præst. quæst. d. 6. sub. n. 3. vers. terria solnt. & etiam tupa cita i Doctores reddunt, Sigism. Scaccia in tract. de appell. quæst. 17. lim. 6. memb. 4. sub. n. 57. qui n. 54. dixit huc oppositori sufficere, ad impediri dam hujusmodi executionem, solam possessionem allegare, & in continentia docere, non etiam titulo justificare, sed sufficiet, illum dumtaxat allegare, idem dicit Parlador. l. 4. rerum quotid. c. fin. 4. par. §. 5. n. 3. per B. Paul. Alex. & Iff. in d. 9. si super rebus, plures citavi sapia n. 36. latè Aloys. Riccius in collect. decil. 2257. 4. part. Rota decil. 13. de re jad. in antiq. Bisignet. decil. 4. de jad. dientes etiam, hunc tertium non possidentem non impedit rei executionem, & fuisse tantum in una Bon. possessionis, 10. Novemb. 1596. coram Card. testatur Riccius ubi proxime, & cùm iste debet conveniri, & vinci iudicio ordinario, vel possessorio; si contra eum nondum condemnatum executior, exequitur sententiam, incipit ab executione, quod valde à iure reprobatur est l. nimis propere. C. de execu-
tione rei jad. l. si cum nulla sententia præcessit, ff. de re jad. & latius ex aliis explicimus hoc l. 4. c. 3. n. 6. & seqq. vers. ac insuper executor, &c. ubi vide, &

terminos

insuper eleganter consideravit Alvar. Vallas. consil. 55. sub. n. 1. tom. 2. quod foret hoc casu incipere ab executione contra notissimas juris regulas; quod latius explicimus, d. cap. 3. à n. 95.

Hinc etiam est, quod remedium possessorii summari, & executivi, ex rem. l. fin. C. de edito D. Adr. tertius possessor comparens pro iure suo, allegans & docens de possessione in continentia, adest est legitimus contradictor, ut faciat executionem cessare & superfedere, deberet necessarium audiri in iudicio plenari & quoque id finitur, executio ejus respectu est suspensa; multis allegat Castell. quoridian. controversiar. 3. n. 24. à n. 153. & seqq.

Unum tamen elegans in hoc articulo animadversum censeo, ad quod non attendunt nostri, quod si is victor, qui obtinuit hujusmodi rem judicatam, & executoriales contra aliquem, ut sibi rem restituat, & tradat, destinaverit agere contra tertium ejus possessorum comparentem via ordinaria reali aut personali, prout requiritur, ut dictum est ad hoc, ut possit re evicta, executoriales exequi; animadvertere debet, an aliquo interdicto, aut possessorio remedio possit nancisci possessionem, quia longè commodius est, siquidem illam semel advocaverit ad se, vel ad victimum condemnatum, definit jam possidere tertius, & cùm non habeat possessionem, non erit legitimus contradictor, licet etiam dicat, & opponat de domi. io. tanum, non obserit, nec ulterius impedit executionem, cum deficiat possessio, rem, an sit hic tertius procul dubio in terminis secundæ conclusionis superiorius adhuc ta. Et si forte fuerit intentatum aliquod ex remedii possessoris, quod in nostro iure canonico non suspendat appellatio, prout latè suprà dixi l. 3. c. 12. à prim. cùm per primam sententiam ab eo evocetur possesso, statim fieri executio executorialium priorum cùm appellatio à dicto possessorio remedio non admittatur suspensiva, nam cùm ejusdem sententiae virtute ab eo semel possessio avocetur, sumus in ratione adducta in d. 2. conclusione, scilicet nullum adesse considerable præjudicium, cùm eodem modo, quo potest terius, ab uno avocare possessionem, patriter & ab alio.

Pro quo facit bene, quod dicit Joan. Faber in l. 1. ad fin. A. de Privileg. ff. 3, cuius opinionem sequitur Lambertus Rupell. l. 1. forensum institutionem c. 15. quas referit, & sequitur Covar. in præst. q. cap. 16. sub. n. 4. vers. fin. idem dicunt, quod l. quando tertius allegat non possessionem, sed habet jus ad possessionem, & in ipsa possessione, quam apud se habet ille, qui condemnatus est alteri restituere, & tradere per executoriales, & sic quando non allegat se possidere, sed habere jus ad avocandam possessionem à condemnato aliquo remedio possessorio, audiendum ille talis tertius nullo modo sit, inquit ipsi Doctores, quia patiter poterit suo loco, & tempore intentare interdictum possessorium contra unum, sicut contra alium, in quem per executoriales noviter possesso transfertur.

Et quod possit contra hanc tertium rei possesso intentari interdicta, & remedio possessorio, movere ex eo, primò per gl. in l. à D. Pio. §. si super rebus, verbo, controversia fiat, quod possesso tertii comparentis patitur controverbiā quā declarat Scac. de appell. q. 17. lim. 6. memb. 4. sub. n. 8. tibi quia respondeo, d. gl. sequuntur ibi B. n. 4. & 5. Paul. Angel. A' ex. & Imol. Secundò ex eo quod dicit Cesar. Contar. in repetitio ne l. unic. Cod. si de mom. poss. fuer. app. l. q. 14. n. 12. & 14. quem sequitur Scaccia de appell. ubi prox. n. 92. quod tertius comparens executorialum executioni, quam vult impedit ratione possessions rei, quam habet, violenter, vel clam, vel aliter per fraudem eam obtinuit, ad eumque devenerit, non impedit can dem executionem, quos omnino secundum nostros

terminos intellige, scilicet avocantur prius ab eo, qui violenter rem possidet, possessione, aliquo remedio possessorio, quia eadem remedia ad id adinventa sunt, ad iustum, & violentam possessionem avocandam, in ea semel avocata, ipse tertius non audiantur, cùm ea caret, ut secus sit, quando eam tertius violenter nactus fuisset lite pendente, aut in beneficialibus sit notoriè intrusus, qui caret possessione, an possessorum occupavit litigiosam, quia tunc directo adversus istos sit executio, de quibus statim dicemus, ad etiam quando tertii possesso sit fraudulenta & dolosa, juxta ea quæ post alios dicam inferius à num. 36. quia si adit frus, ad evitandam executionem, se qua debeat, hinc in eum sit executio statim, secundum plures Rotæ decisiones adductas ad littera per Nicolaum Garciam in tract. de benef. 6. pari. c. 2. sub. n. 73. & aliam n. 123. & aliam n. 118. & n. 121. quibus omnibus expresse cavitur, possessorum beneficii ejectum de possessionem per judicem, ut executorem, nulliter non ritè nec rectè procedentem, alteri tradiderit, non amisi possessorum, sed animo civilem retinere, quando non dedit se pro spoliato, & ideo hujus civilis retentæ possessionis virtute, potest se opponere executioni brevis cameralis coram executore, & illius omnino executionem impedit, & competit, concediturque illi manutentio, quas quidem omnes decisiones omnimodo vide, quia multa adducunt, quæ ad nostrum conserunt propositum.

Certi namque juris est, quod possessionis traditio facta alicui per judicem nulliter nec ritè nec rectè procedentem, nulla est, ita ut nec ablata censatur, quia retinet animo civilem, nec aliqua acquiritur, nec transfertur alteri, quia facta per executorem nulliter, quem non privat sua possessio: ita ultra dictas Rotæ decisiones tenet Socin. in cap. quoniam §. si super n. 152. vers. secus autem in justice, &c. in lice non contest. Sarner. in reg. de annal. q. 45. n. 3. Puteus d. dec. 419. l. 2. Guido. Papæ singul. 851. Arimi Tepatus tom. 2. tit. de agnir. poss. f. 288. col. 1. ad fin. Farinacius decil. 555. n. 2. part. 1. tom. 1. post Abba. Rota dec. 802. n. 7. part. 1. divers. & alibi passim, & ideo nec ille, cuiusmodi possesso tradicta est, non servato juris ordine per executionem; rei fructus lucratur, sed tenuit restituere vero possessori, secundum Innocentium in cap. consultationibus, post præm. de iure part. Bald. in leg. si quam n. 79. de seruit. & aqua. l. in l. just. pos. fidet. n. 7. de acquir. possessione, ubi dicit, authoritas judicis inordinatè procedentem non excusat à fructibus Affl. decil. 218. n. 4. Cephal. consil. 198. n. 2. Petr. Surd. decil. 45. n. 12.

Sed contra hoc oritur difficultas, quia ex acta nullorum amittitur, & transferuntur possesso, ex text. in l. 1. §. si vir uxori, ff. do. acquir. poss. ibi, si uxori cedat possesso causa donationis, plerique putant, possidere eam, quoniam res sancti infrirmari jure civili non potest, &c. ubi communiter, & alibi passim Doctores. l. quod uxori eod. tit. l. 1. §. dejicit, vers. denique, ff. devi. & viarm. l. si donare in præm. de dona. inter virum & uxorem. l. nec nullam. §. omnibus ff. de pet. hered. cum aliis; ergo vide dicendum in nostro casu, etiam per judicem nulliter procedentem, non ritè nec rectè transferendam esse possessionem, cui tradit illamque amittente possessor, cui difficultati breviter satisfacio, quia in casu illorum iurium, ideo amittitur possesso, quia ille, qui eam tenet, habuit animum transferendi, quia animo possidentis amittitur possesso, ex iuribus vulgaribus, ita probatur expresse verba ditti §. si vir uxori, ibi, & quod attinet dicere, non possidere mulierem, cùm maritus, ubi noluit possidere, protinus a nifert possessonem, &c. & ita illum text. interpretantur infiniti penè Doctores citati, & adducti per Ant. Gomez in l. 45. Taur. n. 4. & 25. at in nostro casu secus est dicendum, nam cùm ipse judex, & executor non possit

dictorem, tenet Rota in uni Burgen. canonizatus 30. Martii 1607 coram D. Ludovis. quam ad literam adducit Nicol. Gar. de benef. 6. tom. 1. c. 4 in addit. ad n. 20.

qua fuit resolutum, eum, qui gratiosè subrogatus fuit^{10*} in jus, & possessionem defuncti, esse mittendum in beneficium possessionem vigore litterarum subrogatum,

ne oblatare defunctum eam non habuisse, ex quo quidam executor illum spoliaverat, & alteri tradiderat, quia respondet, quia cùm fuisse per eum nulliter processum, sine eaufa cognitione, defunctus, qui non

habuit pro spoliato, non amisi possessionem, sed civitem animo retinuit, secundum Puteum decil. 419. l. 2. & clariss. atque expressiss. probatur per alias plures Rotæ decisiones adductas ad littera per Nicolaum Garciam in tract. de benef. 6. pari. c. 2. sub. n. 73.

& aliam n. 123. & aliam n. 118. & n. 121. quibus omnibus expresse cavitur, possessorum beneficii ejectum de possessionem per judicem, ut executorem, nulliter non ritè nec rectè procedentem, alteri tradiderit, non amisi possessorum, sed animo civilem retinere,

quando non dedit se pro spoliato, & ideo hujus civilis retentæ possessionis virtute, potest se opponere executioni brevis cameralis coram executore, & illius omnino executionem impedit, & competit, concediturque illi manutentio, quas quidem omnes decisiones omnimodo vide, quia multa adducunt, quæ ad nostrum conserunt propositum.

Certi namque juris est, quod possessionis traditio facta alicui per judicem nulliter nec ritè nec rectè procedentem, nulla est, ita ut nec ablata censatur, quia retinet animo civilem, nec aliqua acquiritur, nec transfertur alteri, quia facta per executorem nulliter, quem non privat sua possessio: ita ultra dictas Rotæ decisiones tenet Socin. in cap. quoniam §. si super n. 152. vers. secus autem in justice, &c. in lice non contest. Sarner. in reg. de annal. q. 45. n. 3. Puteus d. dec. 419. l. 2. Guido. Papæ singul. 851. Arimi Tepatus tom. 2. tit. de agnir. poss. f. 288. col. 1. ad fin. Farinacius decil. 555. n. 2. part. 1. tom. 1. post Abba. Rota dec. 802. n. 7. part. 1. divers. & alibi passim, & ideo nec ille, cuiusmodi possesso tradicta est, non servato juris ordine per executionem; rei fructus lucratur, sed tenuit restituere vero possessori, secundum Innocentium in cap. consultationibus, post præm. de iure part. Bald. in leg. si quam n. 79. de seruit. & aqua. l. in l. just. pos. fidet. n. 7. de acquir. possessione, ubi dicit, authoritas judicis inordinatè procedentem non excusat à fructibus Affl. decil. 218. n. 4. Cephal. consil. 198. n. 2. Petr. Surd. decil. 45. n. 12.

Sed contra hoc oritur difficultas, quia ex acta nullorum amittitur, & transferuntur possesso, ex text. in l. 1. §. si vir uxori, ff. do. acquir. poss. ibi, si uxori cedat possesso causa donationis, plerique putant, possidere eam, quoniam res sancti infrirmari jure civili non potest, &c.

ubi communiter, & alibi passim Doctores. l. quod uxori eod. tit. l. 1. §. dejicit, vers. denique, ff. devi. & viarm. l. si donare in præm. de dona. inter virum & uxorem. l. nec nullam. §. omnibus ff. de pet. hered. cum aliis; ergo vide dicendum in nostro casu, etiam per judicem nulliter procedentem, non ritè nec rectè transferendam esse possessionem, cui tradit illamque amittente possessor, cui difficultati breviter satisfacio, quia in casu

illorum iurium, ideo amittitur possesso, quia ille, qui eam tenet, habuit animum transferendi, quia animo possidentis amittitur possesso, ex iuribus vulgaribus, ita probatur expresse verba ditti §. si vir uxori, ibi, &

quod attinet dicere, non possidere mulierem, cùm maritus, ubi noluit possidere, protinus a nifert possessonem, &c. & ita illum text. interpretantur infiniti penè Doctores citati, & adducti per Ant. Gomez in l. 45. Taur. n. 4. & 25. at in nostro casu secus est dicendum, nam cùm ipse judex, & executor non possit

deat